

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30610/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Петровић Марко, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Жива Славко, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1052/23 од 16.08.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1052/23 од 16.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1052/23 од 16.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 2470/21 од 26.01.2023. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев којим тужиоци траже да се обавезе тужени да им солидарно на име накнаде материјалне штете за пружено издржавање, исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.07.2017. године па до исплате. Ставом 2. изреке, обавезани су тужиоци да солидарно туженом на име трошкова парничног поступка исплате износ од 117.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 1052/23 од 16.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца изјављена на пресуду Основног суда у Зрењанину П 2470/21 од 26.01.2023. године и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом израженим у предметима са истом или сличном чињенично-правном ситуацијом. Предмет правне заштите је накнада штете због пруженог издржавања тужилаца правном претходнику туженог, при чему је закључено да тужиоци нису доказали основаност тужбеног захтева, јер нису прецизно определили радње и услуге које су пружали правним претходницима тужилаца, нити су определили период у коме су услуге пружали. Како одлука о споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда о истој правној ствари. Сагласно назначеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је дана 14.12.2023. године, а вредност предмета спора опредељена је на износ од 200.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужилаца недозвољена сходн одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**